

кількість дефініцій аналізованого явища вкотре засвідчує його багатогранність та широту виявлення. Тривалий час під комунікацією розуміли лише деякий канал передачі інформації безвідносно її смислу, ціннісного змісту. Такі погляди були притаманні насамперед дослідникам суміжних із комунікативістикою дисциплін – кібернетики, соціології, філософії, культурології. Так, у кібернетиці під комунікацією розуміють «обмін інформацією між складними динамічними системами та їх частинами, які спроможні приймати

Сучасні дослідники інформаційних потоків пропонують різні критерії, за якими можна визначити цінність інформації. На наш погляд, слушною є думка, що інформація може бути цінна з позиції:

- суб'єкта, який її використовує;

- внутрішнього змісту самої інформації;
- мети, якої можна досягти за допомогою інформації.

Кожен реципієнт визначає цінність інформації крізь призму власних світоглядних принципів, ціннісних орієнтирів, інтересів, життєвого досвіду, рівня знань тощо. Тому інформація, яка є цінною для однієї людини, необов'язково такою буде для іншої. Одна й та сама інформація відрізняється за ступенем значущості для різних реципієнтів залежно від того, де, коли, від кого, за яких обставин і в якому контексті її отримують. Навіть беззмістовна комунікація, яка начебто не має смислового навантаження, що спостерігається, наприклад, у ситуації спілкування «ні про що», може також виявитися цінною для конкретних мовців. Аксіологічною за своєю сутністю є діяльність ЗМК: вона спрямована передусім на поширення ціннісної інформації, системи поглядів на світ, структурованих згідно з певною системою цінностей. На відміну від міжособистісного спілкування, яке базується на особистих інтересах співрозмовників, мас-медіа при виборі тематики керуються здебільшого інтересом соціальних груп і суспільства в цілому, орієнтуються насамперед на ті події та факти, які вирізняються актуальністю й соціальним значенням. Інформуючи аудиторію про ті чи інші події, вони транслиують й оцінюють дійсність, тим самим формують уявлення про добро і зло, правильне й неправильне.

Куценко Марія Сергіївна
Державний Біотехнологічний університет
Науковий керівник – канд. філос. наук, проф. Фірсова Л.В.

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ, ЯК ЗАСІБ КОМУНІКАЦІЇ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Особливу увагу у навчанні привертають соціальні мережі. Зручність соціальних мереж полягає в тому, що вони загальнодоступні, більшість функцій є безкоштовними. Використання соціальних мереж є досить ефективним засобом для навчання студентів, а також засобом удосконалення знань і умінь студентів. Соціальні мережі відіграють навчальну та пізнавальну роль. Це надає викладачам можливість реалізувати ефективне викладання матеріалу, використовуючи всі новітні технології, які сприяють досягненню позитивних результатів у навчанні.

Перша спроба створення соціальних мереж була здійснена у середині 90-х років ХХ століття. З'явилися такі веб-інструменти, що встановлювали зв'язки між користувачами в межах одного сайту. Спочатку користувачі підтримували ділові контакти. Деякі мережі були закритими, інші – відкритими. Зі зростанням Інтернет-мереж число користувачів Інтернет зросло. Сьогодні терміном «соціальні мережі» позначають будь-яку соціальну структуру і різноманітність соціальних взаємин, однак у сучасному науковому дискурсі ним позначають, насамперед, он-лайнкові мережі, які створюються у віртуальному просторі й забезпечують дистанційне спілкування та встановлення взаємозв'язків між учасниками так званої мережевої структури.

Серед позитивних аспектів використання соціальних мереж в навчання можна виділити:

- комфортне середовище.
- спілкування між студентами та викладачами, які знаходяться на відстані;
- постійна взаємодія студента і викладача в мережі у зручний час;
- наявність мобільної версії сторінок, що допомагає студенту і викладачу у зручний час отримати навчальну інформацію з будь-якого пристрою;
- можна створювати групові чати та групові зв'язки;
- широкі демонстраційні можливості. Можливість безперешкодно ділитися будь-яким контентом зі студентами, а студенти можуть ознайомитися з ним у будь-який час;
- Можливість проведення опитувань, дискусій, голосування, форуми, коментарі та ін.;
- опублікування і отримання потрібних відомостей про розклад занять, навчання, завдання.

Хоча є і негативні аспекти соціальних мереж, тобто дистанційного навчання, а саме: розпорошеність уваги, поверхневе сприйняття інформації без заглиблення в неї, прив'язаність до інтернет-з'єднання.

Соціальні сервіси відкривають необмежені горизонти для застосування їх у педагогічній діяльності. Ось основні з них.

- Використання відкритих, безкоштовних і вільних електронних ресурсів. У результаті поширення соціальних сервісів у мережевому доступі виявляється величезна кількість матеріалів, які можуть бути використані з навчальною метою.

- Самостійне створення мережевого навчального змісту. Сервіси соціального забезпечення радикально спростили процес створення матеріалів і публікації їх у мережі.

- Освоєння інформаційних концепцій, знань і навичок. Середовище інформаційних додатків відкриває принципово нові можливо ті для діяльності, до якої над звичайно легко залучаються люди, які не володіють спеціальними знаннями в галузі інформатики.

- Спостереження за діяльністю учасників мережевої спільноти. Мережа Інтернет відкриває нові можливості для участі студентів у фахових наукових спільнотах. Мережа спонукає до творчості, розширює не тільки розумові здібності, але й поле для спільної діяльності і співпраці з іншими людьми

Таким чином, на сучасному етапі розвитку суспільства все більшого поширення набуває питання ефективності використання соціальних мереж в освітньому процесі. Використання соціальних мереж для навчання студентів надає змогу постійно слідкувати за виконанням завдань, що дозволяє налагодити оптимальну співпрацю між викладачем і студентом. Багато викладачів вже використовують різні соціальні мережі в якості одного із засобів навчання. А у зв'язку з глобальною інтернетизацією суспільства, кількість використовуваних інформаційних технологій буде тільки збільшуватися, тому соціальні мережі в майбутньому можуть стати повноцінною формою дистанційного навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Балабанова К. Є. Використання соціальних мереж у професійній діяльності викладача ВНЗ. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Педагогіка. 2013. № 3. С. 134–139.
2. Черненко А.В. Використання соціальних мереж для навчання студентів у закладах вищої освіти. Теорія та методика навчання та виховання. 2019. № 46 , С. 166–178. DOI: 10.34142/23128046.2019.46.13